

Jog-bíróság-munkajog

Kúria: a munkáltató szabályzata nem korlátozhatja a kártérítési kötelezettségét

Budapest, 2018. október 21., vasárnap (MTI) - Nem korlátozhatja a munkáltató belső szabályzata a kártérítés-fizetési kötelezettségét - erősítette meg a Kúria joggyakorlat-elemző munkacsoportja, amely a munkáltató egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségével kapcsolatos pereket vizsgálta, az egységes ítélkezési gyakorlat érdekében.

A Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiuma (KMK) az év elején már megvizsgálta a munkáltatók egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségének általános szabályait, a mostani vizsgálat az összecszerúséggel kapcsolatos kérdéseket tekintette át. A bíróság azért vizsgálta a kérdést, mert a munkáltató kártérítési felelősségével összefüggő ügyek az összes munkaügyi per egyharmadát teszik ki, és az ezekben az ügyekben hozott bírói döntések nemcsak a munkavállalók, hanem családjuk egzisztenciájára is kihatnak.

A kártérítés megállapításának alapelveit a KMK kollégiumi véleményben is rögzítette.

A Tallián Blanka tanácselnök vezette munkacsoport áttekintette az alsóbb fokú bíróságok ítéleteit és arra jutott, a bíróságok által alkalmazott, korábbi állásfoglalások a jövőben is irányadónak tekinthetők.

A munkacsoport arra jutott, illetve a kollégiumi vélemény rögzíti, hogy a munkaviszony körében elmaradt jövedelem megállapításánál a számítás alapja a károsult havi átlagjövedelme, a jövedelemkiesést pedig töredék hónap nélkül, zárt egy év alapján kell számolni. A munkacsoport megerősítette, hogy az elmaradt jövedelmet abban a pénznemben kell vizsgálni, amelyben ahhoz a károsult hozzájutott, vagyis, a részben vagy egészben külföldi pénznemben fizetett jövedelmet külföldi pénznemben kell megítélni.

A munkacsoport hangsúlyozta azt is, a kártérítés iránti követelés elévülése a károsodás bekövetkezésével, a kártérítés iránti követelés esedékessé válásával megkezdődik.

Azt is egyértelművé tette a munkacsoport, hogy a társadalombiztosítási ellátáson túli további indokolt költségként megállapított úgynevezett marasztalási összeg nem irányulhat a kellő mértéktartást meghaladó igények kielégítésére.

A munkacsoport megerősítette, hogy a károsult közvetlenül érvényesítheti a vele vagyonszövetségben élő hozzátartozója olyan költségeit, amelyek az ő személyéhez közvetlenül kapcsolódnak, a hozzátartozó az egyéb kárait pedig a perben félként érvényesítheti.

A tartást pótló járadékkal kapcsolatban leszögezték, annak célja, hogy a káresemény előtti életszínvonalat hozzávetőlegesen biztosítsa, az összegét pedig a munkavállaló káresemény előtti átlagkeresete és a társadalombiztosítási ellátás között mutatkozó különbözétként kell megállapítani. A járadék iránti igény elévülési időn belül érvényesíthető.

A járadék emelésénél a más munkavállalók bérének százalékos emelkedését kell figyelembe venni, olyan béremelkedés alapján, amely a károsultat is érintette volna.

Általános kártérítés megállapítása akkor lehetséges, ha nyilvánvalóvá válik, hogy a kár mértéke nem számítható ki.

A munkacsoport véleményét a KMK elfogadta, a dokumentum és a kollégiumi vélemény a Kúria internetes oldalán teljes terjedelmében olvasható.